

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816201902
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5816201902.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava 29, IČO: 36 062 235, právne zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ DB REAL FINANCE, s.r.o., so sídlom Zákamenné 1349, IČO: 43 938 159, právne zastúpený JUDr. Antonom Tabačákom, Ph.D., advokátom so sídlom E. W. F., M. XX, 2/ BioActiv Products s.r.o., so sídlom Parková 45, Bratislava, IČO: 35 920 955, o zaplatenie sumy 730,03 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 5C/62/2016-227, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. zostáva **n e d o t k n u t ý .**

Žalovanému v rade 1/ **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovanému v rade 1/ (výrok I.). Žalovanému 1/ priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II). Štátu priznal náhradu trov konania proti žalovanému v rade 2/ v rozsahu 100%.(výrok III.) Žalobou podanou dňa 20.04.2016 sa žalobca domáhal proti žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia istiny 730,03€ s úrokom z omeškania 5,15% ročne z dlžnej sumy od 16.8.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca si uplatnil nárok na plnenie na základe skutkového tvrdenia, že z poisťného garančného fondu vyplatil poisťné plnenie v dôsledku škodovej udalosti poškodenému U. X. vo výške 730,03 Eur v dôsledku toho, že pracovný stroj zn. "KOMATSU, Rýpadlo - nakladač, ktorým škoda bola spôsobená, bola vo vlastníctve žalovaného v rade 1/, u ktorého nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Žalovaný 2/ je právnická osoba- zamestnávateľ C. E.- vodiča motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Po vykonaní dokazovania bolo zrejmé, že žalovaný 1/ v čase škodovej udalosti dňa 14.04.2014 nebol vlastníkom a zároveň prevádzkovateľom pracovného stroja rýpadlo - nakladač, značky KOMATSU, a preto nemohla byť daná jeho zodpovednosť za spôsobenú škodu podľa § 420 ods. 2 OZ a ani podľa § 427 ods. 2 OZ (ako sa domáhal žalobca). Ohľadne vzniku zodpovednosti žalovaného 1/ ďalej výsluchom svedkyne D. O. zistil, že k vzniku škody pracovným strojom došlo tak, že pracovný stroj - rýpadlo sa nepremiestňoval z jedného miesta do druhého vlastnou motorickou silou ale tak, že bol uvedený do prevádzky (prevádzkovej činnosti), kedy lyžicou rýpadla (bagra) zachytil poškodené vozidlo - Škodu Fabia Combi GX EČV: NO-814 AI, ktoré viedla D. O.. V konaní bolo preukázané, že prevádzkovateľom pracovného stroja bol žalovaný 2/, na ktorého bolo vlastníctvo kúpnu zmluvou uzavretou 10.01.2014 prevedené. Práve jeho zamestnanec pri výkone prevádzkovej činnosti spôsobil vzniknutú škodu. Jedine žalovaný 2/ mohol byť pasívne vecne legitimovaný a preto musel preto žalobu proti žalovanému

1/ zamietnuť. Právne posúdenie veci založil na ustanoveniach zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 420 ods. 2 OZ a § 420a ods. 1 a 2 OZ. O nároku na náhradu trov konania v pomere medzi žalobcom a žalovaným 1/ vychádzajúc z ustanovenia § 262 ods. 1 CSP rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému 1/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže tento mal plný úspech vo veci. O nároku na náhradu trov štátu rozhodol podľa § 259 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že štátu priznal ich náhradu proti žalovanému 2/, ktorý vo veci úspech nemal. Štátu vznikli trovy vyplatením svedočného formou cestovného svedkyňi D. O..

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, vo výroku II. o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu, nakoľko je toho názoru, že nezavinil zamietnutie žaloby voči žalovanému v rade 1/, ale práve naopak, zamietnutie žaloby zavinil sám žalovaný v rade 1/ a preto nemal byť zaviazaný na náhradu trov konania. Skutočnosť, že žalovaný v rade 1/ nebol osobou, ktorá mala v tomto prípade povinnosť uzavrieť platné povinné poistenie vyšla najavo až počas konania. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že náhradu trov konania odporcovi neprizná s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 2 CSP.

3. Žalovaný v rade 1/ odvolanie žalobcu považoval za bezpredmetné a v celom rozsahu sa stotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie.

4. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2, § 357 písm. m/ CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a ktoré v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. V prejednávanej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností. Dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Na dôvody, pre ktoré tak urobil, poukázal v odôvodnení rozhodnutia. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

6. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petítom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. O plný úspech žalovaného pôjde vtedy, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

8. Konštatujúc vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne posúdil a na základe toho rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania (II. výrok), ktorým žalovanému v rade 1/, ako úspešnej strane sporu ich náhradu priznal, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil. V časti, ktorá odvolaním napadnutá nebola (výroky I. a III.), ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný 1/, preto mu odvolací súd priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)